

Zasiłek celowy nie musi być przyznany, jednak zbytnia swoboda organu nie wchodzi w rachubę

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 21, marzec 2025 10:35

Piotr Majoch

Odłony: 832

WSA: Beneficjent pomocy społecznej nie ma wyraźnego roszczenia o przyznanie mu zasiłku celowego, gdyż jego udzielenie nie stanowi obowiązku, lecz prawo organu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie wydał wyrok w przedmiocie skargi na decyzję centrum usług społecznych oraz samorządowego kolegium odwoławczego, które odmówiły przyznania skarżącemu zasiłku celowego na wskazane przez niego potrzeby. Jak wynika z rozstrzygnięcia, zasiłek celowy przyznawany na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, przyznaje się w granicach tzw. uznania administracyjnego. Umieszczone w treści przepisu zastrzeżenie "może być przyznany" daje organowi prawo do miarkowania udzielanej pomocy, a także do jej odmowy.

W przedstawionej sytuacji utrzymanie przez Sąd w mocy zaskarżonej decyzji organu I i II instancji o odmowie przyznania świadczenia, było ugruntowane na dwa sposoby. Po pierwsze, jak wynikało z przeprowadzonych wywiadów środowiskowych, wnioskodawca dysponował środkami do egzystencji, takimi jak zasiłek stały, zasiłek na zakup leków, wynagrodzenie za pracę w obwodowej komisji wyborczej czy dożywianie w stołówce. Jak stwierdzono, nie zmienia to faktu trudnej sytuacji życiowej wnioskodawcy, przy czym jednak sam fakt materialnego nie dostatku nie tworzy po stronie organu obowiązku finansowania wszystkich potrzeb i pełnego utrzymywania beneficjentów pomocy społecznej. Jak wynikało z przedstawionych danych, organ pomocy społecznej odmówił przyznania dodatkowego świadczenia z uwagi na trudną sytuację finansową jednostki. Wyraził przy tym obawy o możliwości wspierania innych potrzebujących, licznie zamieszkałych na okolicznym obszarze.

Po drugie natomiast, Sąd w pewnym sensie docenił fakt bardzo skrupulatnego i wyczerpującego zapoznania się przez organ z sytuacją wnioskodawcy. W uzasadnieniu wyroku wskazano, że decyzja została wydana w poszanowaniu przepisów ustawy o pomocy społecznej, a także kodeksu postępowania administracyjnego. Jej wydanie poprzedziło bowiem wyjaśnienie sprawy w stopniu wystarczającym do przejrzystego rozstrzygnięcia sprawy, a uzasadnienie organu było wyczerpujące i w pełni przekonujące. Dzięki temu, nie sposób zarzucić organom I i II instancji, że nadużyły uznania administracyjnego, postępując w sposób nie tyle swobodny, co dowolny.

Wyrok przekonuje o tym, że udzielana potrzebującym pomoc nie zawsze jest za niska. Jeśli po stronie organu zachodzą okoliczności zmuszające do podjęcia pewnych ograniczeń w wypłacie kolejnych zasiłków, zaś sam beneficjent pomocy społecznej może obejść się bez fakultatywnej formy pomocy, jaką jest zasiłek przedstawiony w art. 39 ust. 1 u.p.s., miarkowanie lub odmowa jego udzielenia są możliwe. Konieczne jest jednak dokładne uzasadnienie takiej decyzji.

Wyrok WSA w Olsztynie z 25 lutego 2025 r. (sygn. II SA/Ol 820/24)

Źródło: [CBOSA](#)